ΝΑ ΑΠΟΜΟΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ «ΠΕΜΠΤΗ ΦΑΛΑΓΓΑ»

Η Ελλάδα, διαχρονικά, σε όλες τις δύσκολες ώρες που πέρασε βρήκε τη δύναμη να σταθεί όρθια και να αντεπεξέλθει στις θύελλες.

Η σημερινή κρίσιμη ιστορική καμπή που διανύει ο λαός μας δεν είναι χωρίς προηγούμενο.

Έχουμε περάσει στην ιστορία μας εξίσου κακές, ίσως και πολύ χειρότερες περιόδους. Περιόδους κατά τις οποίες μάλιστα, η απομόνωση της χώρας έμοιαζε καταθλιπτική και ανυπέρβλητη.

Τα βγάλαμε, όμως, πέρα.

Και τα βγάλαμε πέρα, χάρη κυρίως στην αυτοθυσία, το απαράμιλλο φρόνημα, το αγωνιστικό πνεύμα και την αποφασιστικότητα ενός λαού, ο οποίος έβαζε πάνω από όλα την επιβίωση, την αξιοπρέπειά του και τη δικαιοσύνη.

Αυτή είναι η μεγάλη ιστορική πρόκληση, την οποία αντιμετωπίζουμε σήμερα. Σήμερα η διάσωση της χώρας μας συνδέεται στενά με την απόρριψη της υποταγής, με τη θέλησή μας να αντέξουμε σε δυσκολίες και με την απόφασή μας να συνδέσουμε τα μεγάλα «όχι» με την αταλάντευτη προσπάθεια για μια νέα προοδευτική πορεία ανασυγκρότησης, ανόρθωσης και προοπτικά αναγέννησης του τόπου μας.

Μακάρι να προκύψει μια συμφωνία που θα αντιπροσωπεύει έναν «έντιμο συμβιβασμό», αν και ο όρος αυτός είναι αδόκιμος, ρευστός και χωράει τα πάντα και τίποτα.

Ωστόσο, οι λεγόμενοι εταίροι και το ΔΝΤ δεν ζητάνε από την κυβέρνησή μας μια συμφωνία που θα σέβεται στοιχειωδώς την επιβίωση του ελληνικού λαού και την πρόσφατη ριζοσπαστική λαϊκή ετυμηγορία.

Τα πιο σκληρά και αδίστακτα κατεστημένα κέντρα σε Βερολίνο, Βρυξέλλες και ΔΝΤ αυτό που θέλουν από τη χώρα μας είναι «γη και ύδωρ». Ζητάνε υποταγή και παράδοση. Ζητάνε νέα μέτρα μείωσης συντάξεων και μισθών, ξεπούλημα της χώρας, νέους φόρους και νέες απορρυθμίσεις.

Η κυβέρνησή μας δεν πρόκειται να υποταχθεί ούτε να παραδοθεί.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να συνυπογράψει ποτέ νέα μέτρα σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα δεχθεί συμφωνία που θα είναι ασύμβατη με τις ριζοσπαστικές του δεσμεύσεις.

Αν Βερολίνο, Βρυξέλλες και ΔΝΤ πιστεύουν ότι είτε θα σύρουν τη χώρα και την κυβέρνησή μας στην υποταγή, είτε θα μας σπρώξουν στην κατάρρευση κάνουν διπλό λάθος.

Δεν θα συμβεί ούτε το ένα ούτε το άλλο.

Αν «εταίροι» και ΔΝΤ πιστεύουν ότι θα μας εκβιάσουν με όπλο την άρνηση χρηματοδότησης και ότι θα τρομοκρατούν εσαεί τον ελληνικό λαό με τον «μπαμπούλα» της πτώχευσης και του εθνικού νομίσματος πλανώνται πλάνη οικτρά.

Η Ελλάδα διαθέτει πολλούς εναλλακτικούς δρόμους και μπορεί να έχει προοπτική χωρίς τη χρηματοδότηση από ΕΕ και ΔΝΤ και χωρίς τη ρευστότητα που δίνει με το σταγονόμετρο η ΕΚΤ προς τις τράπεζες.

Η Ελλάδα μπορεί να αντιμετωπίσει το μαρτύριο της σταγόνας που μας υποβάλλουν ΕΕ και ΔΝΤ και το οποίο πνίγει την οικονομία και οδηγεί στην ασφυξία τα νοικοκυριά.

Αν η Ελλάδα μπορεί και έχει εναλλακτικές λύσεις, δεν ισχύει κάτι ανάλογο για την ΕΕ αλλά και το ΔΝΤ με τις ληστρικές πολιτικές τους.

Τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσει μια ΕΕ, η οποία παραπαίει, από μια εναλλακτική προοδευτική Ελλάδα θα είναι πελώρια και μπορεί να αποδειχθούν μη αντιμετωπίσιμα και ανυπέρβλητα.

Οι κάλτσες ξηλώνονται ακόμα και από έναν πόντο.

Η Ελλάδα και μαζί της η Κύπρος, συνιστούν τη Νοτιοανατολική πλευρά της Ευρώπης, στο σύνορο τριών ηπείρων.

Το **πολιτικό** και **γεωστρατηγικό** βάρος της χώρας μας είναι κρίσιμο, αν όχι κεφαλαιώδες.

Η οικονομική μας διάσταση, επίσης, καθόλου αμελητέα σε ποιοτικές δυνατότητες. Είναι δύσκολο να νοηθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, έστω και κατ' επίφαση, χωρίς την Ελλάδα. Το γεωπολιτικό κενό θα είναι τραγικό. Όπως είναι εκτός τόπου και χρόνου να σκέφτονται κάποιοι ότι οι οικονομικές επιπτώσεις ενός ελληνικού χρεοστασίου ή ακόμα περισσότερο ενός Grexit, θα είναι πολιτικά και οικονομικά αμελητέες για το μέλλον της ΕΕ.

Η Ελλάδα θα μπορέσει να αντέξει και σιγά-σιγά να ανορθωθεί, από μία ρήξη με την ΕΕ που θα επιβάλουν οι κυρίαρχοι κύκλοι της. Η ΕΕ, όμως, είναι πιθανόν, όσο κι αν αυτό μοιάζει παράδοξο, να υποστεί βαρύτατο ή και θανάσιμο τραύμα σε μια τέτοια περίπτωση.

Η Ευρώπη έχει κάθε συμφέρον να στηρίξει πραγματικά την Ελλάδα και όχι να μείνει προσκολλημένη σε άτεγκτες θρησκευτικού τύπου νεοφιλελεύθερες ορθοδοξίες και νεοαποικιακούς ηγεμονισμούς.

Άλλωστε, η σκληρή νεοφιλελεύθερη πορεία που τυφλά ακολουθούν η ευρωζώνη και η ΕΕ έχει προκαλέσει μια βαθιά οικονομική παράλυση και παρακμή στον ευρωενωσιακό χώρο.

Από την άλλη, η επικυριαρχία της Γερμανίας στην Ένωση έχει προσδώσει στην τελευταία την όψη μιας άτεγκτης Γερμανική Ευρώπης, η οποία βλέπει δίπλα στη

γερμανική νομισματική και οικονομική επικυριαρχία, να κατισχύει η αμερικάνικη πολιτικοστρατιωτική ομπρέλα.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η Ελλάδα οφείλει, έτσι κι αλλιώς, να παίξει πρωτοποριακό ρόλο με την πορεία της και τη συμβολή της για μια προοδευτική ανατροπή στην Ευρώπη. Η νεοφιλελεύθερη μονεταριστική γερμανική Ευρώπη και μια ευρωζώνη με δογματική αρχιτεκτονική, κατασκευασμένη για το «λόμπι» του Βορρά, δεν έχουν κανένα μέλλον. Αυτή η Ευρώπη θα πνίγεται στην οικονομική στασιμότητα, τις μεγεθυνόμενες αντιθέσεις και αντιπαραθέσεις, ενώ θα πολλαπλασιάζει τους κοινωνικούς διαχωρισμούς και τη φτώχεια.

Η προοδευτική ανατροπή στην Ελλάδα μπορεί να είναι το πρώτο βήμα και μιας μεγάλης ανατροπής στην Ευρώπη. Ανατροπή στη χώρα μας δεν σημαίνει μόνο μια νέα **προοδευτική πορεία** με σοσιαλιστικούς ορίζοντες αλλά και απαλλαγή της πατρίδας μας από τα δεσμά της υποτέλειας και της εξάρτησης, με την εφαρμογή μιας νέας γνήσιας ανεξάρτητης και πολυδιάστατης εξωτερικής και οικονομικής πολιτικής. Σε αυτήν τη λογική εντάσσεται και η θέση της κυβέρνησής μας να ενθαρρύνει την κατασκευή ενός αγωγού στο ελληνικό έδαφος, που θα ξεκινά από τα ελληνοτουρκικά σύνορα και θα φτάνει στα σύνορα με τη FYROM και ο οποίος θα μεταφέρει ρώσικο φυσικό αέριο με υποθαλάσσιο αγωγό μέσω της Μαύρης Θάλασσας.

Ένα τέτοιο μεγάλο κατασκευαστικό έργο, εφ' όσον υλοποιείτο, θα είχε εξαιρετικά σημαντικά ενεργειακά και δημοσιονομικά οφέλη για τη χώρα, ενώ θα άνοιγε ένα ποιοτικά νέο κεφάλαιο στην ανάπτυξη των ελληνορωσικών σχέσεων, που θα μπορούσε να προσδώσει άλλη μορφή στην περιοχή μας και την Ευρώπη.

Η Ελλάδα με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, τόσο με τον ΤΑΡ με αζέρικο αέριο όσο και με το νέο αγωγό με ρώσικο αέριο αλλά και με σειρά άλλων προσπαθειών και πρωτοβουλιών, θέλει να καταστεί πλουραλιστικός ενεργειακός κόμβος συνεργασίας, ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή και την Ευρώπη. Για μια Ευρώπη χωρίς νέα ψυχροπολεμικά τείχη, χωρίς λογικές απομόνωσης χωρών, χωρίς ηγεμονικές επικυριαρχίες, χωρίς νεοαποικιακές συμπεριφορές, στην οποία θα κυριαρχούν νέες αξίες ισότιμης συνεργασίας και συνανάπτυξης των λαών και χωρών μεταξύ τους και με τις γειτονικές περιοχές.

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να ανοίξει πολυδιάστατους ορίζοντες οικονομικών και πολιτικών σχέσεων που θα διαμορφώνουν νέα ερείσματα όχι μόνο στη Ρωσία αλλά και στην Κίνα, τη Βραζιλία, τη Λατινική Αμερική, την Ινδία, τον Αραβικό κόσμο, τη ζώνη της Αφρικής και ασφαλώς στο χώρο της Μεσογειακής λεκάνης.

Η Ελλάδα του ΣΥΡΙΖΑ θα πάψει να είναι αμερικανοατλαντικό οικόπεδο, γερμανικό φέουδο ή δορυφόρος του αμερικανο-ισραηλινού Μεσανατολικού άξονα και δεν θα είναι χώρα που θα προσφέρεται για πώληση, ιδιωτικοποιώντας τους στρατηγικούς τομείς της οικονομίας της, τις στρατηγικές επιχειρήσεις της, τις στρατηγικές υποδομές και τα στρατηγικά της δίκτυα.

Στο πλαίσιο της νέας εξωτερικής και οικονομικής της πολιτικής η Ελλάδα απορρίπτει τη διχοτομική και υποτελή συνεκμετάλλευση του Αιγαίου είτε με τις ΗΠΑ είτε με την Τουρκία είτε και με τους δύο από κοινού, ενώ επιδιώκει την αξιοποίηση του

ορυκτού της πλούτου και ενδεχόμενων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων με βάση το διεθνές δίκαιο και το εθνικό της συμφέρον.

Ακριβώς με βάση το διεθνές δίκαιο και ειδικότερα το δίκαιο της θάλασσας, θέλουμε να διευθετηθούν τα προβλήματα στο Αιγαίο, έτσι ώστε το τελευταίο να καταστεί θάλασσα ειρήνης, γέφυρα φιλίας και συνεργασίας για το καλό των χωρών και των λαών που βρέχονται από αυτήν την πανέμορφη θάλασσα.

Η Ελλάδα τούτη τη δύσκολη ώρα, μια από τις δυσκολότερες στην ιστορία της, αντιμετωπίζει μια ιστορική πρόκληση: να μετατρέψει την κρίση και την τραγωδία σε ευκαιρία και δυνατότητα.

Μπορούμε να κερδίσουμε αυτό το στοίχημα αν απομονώσουμε την «πέμπτη φάλαγγα» που ήταν πάντα η κατάρα αυτού του τόπου. Την «πέμπτη φάλαγγα» των ξένων κατεστημένων κέντρων, των ολιγαρχών, των κυρίαρχων μίντια και της εγχώριας πολιτικής υπαλληλίας τους. Μπορούμε να πετύχουμε, αν επιδείξουμε ως λαός ενότητα, αγωνιστικό πνεύμα και πείσμα, θέληση για μεγάλες κινητοποιήσεις, αντοχή και δύναμη σε προσωρινές αντιξοότητες, σκεπτόμενοι το προοδευτικό ανορθωτικό μέλλον που πρέπει να οικοδομήσουμε για τις γενιές που έρχονται».